

KARA

MASKE

HAFTALIK

MECMUA

SAYI
22

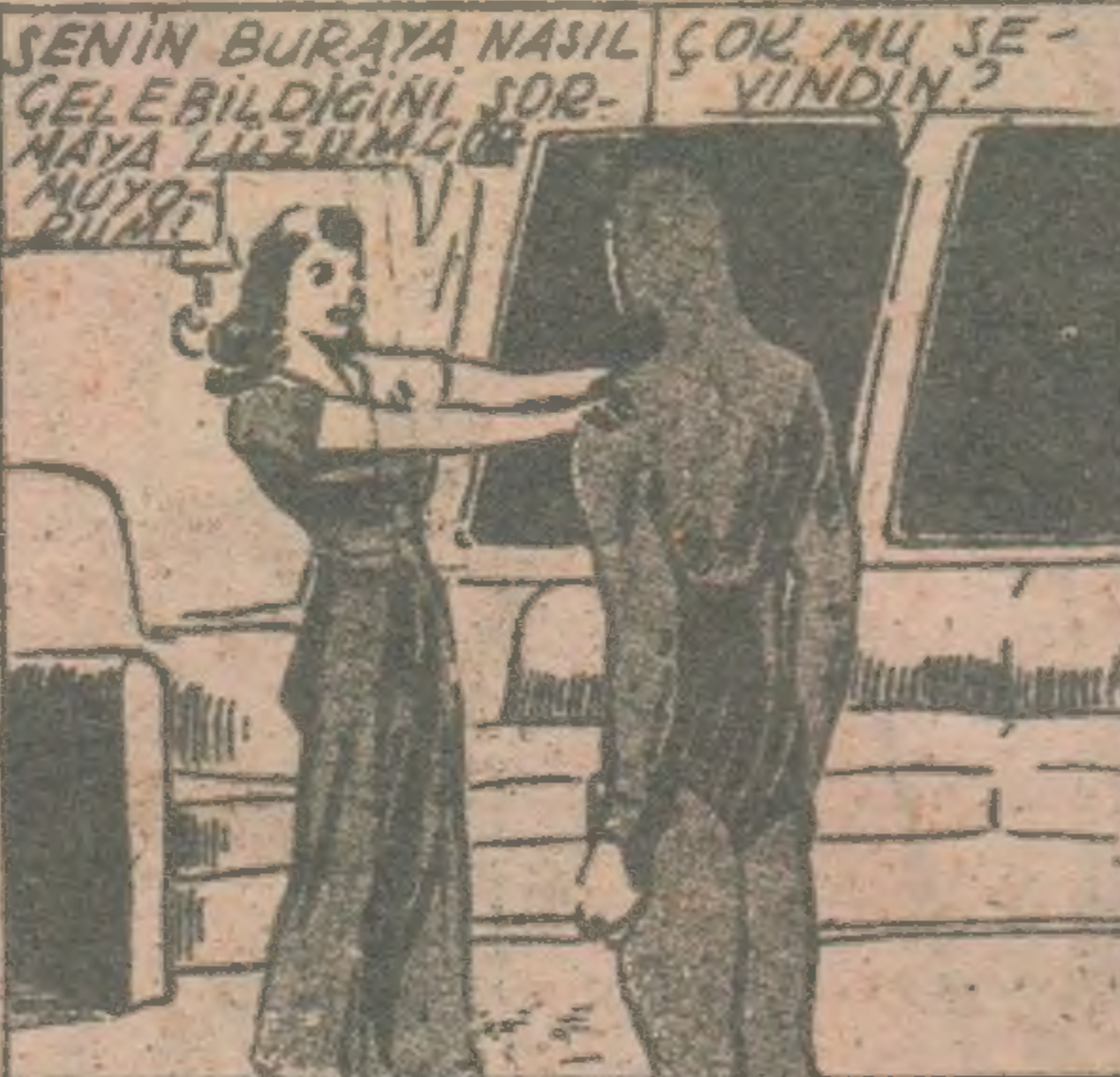
Kızıl Maske

22

KARA SURATLI BİRİSİ ZİNCİRİ TIRMANARAK GEMİYE ÇIKTI DOĞRUSU SAŞLACAK ŞEY!

ŞAKA YAPMA BE! KARADAN YÜZLERCE MİL AÇIKTAYIZ. DENİZDEN ADAM NASIL ÇIKABİLİR, YOK SA ÇİLDİRDİN Mİ?

ARKASI VAR...

Maskeli Siivari 22

ARKASI VAR...

KARA **MASKE** nin 25 inci
SAYISI BİR HARİKA olacaktır

Esrarengiz KUŞLAR

Çeviren - L. SOYKUT

Rocheville'de günlerdir aca-
yip hâdiseler cereyan ediyor-
du. Arka arkaya birkaç hır-
sızlık olmuş, polis tetkikte ol-
duğu halde, hırsız yakalanma-
dığı gibi hırsızlıkların da önü
alınamamıştı. Hırsızlıklar "Sa-
rı Köşk"ten başlamıştı. Komis-
ser köşkü aramış, içinde bulu-
nanları ayrı ayrı sorguya çek-
miş fakat bir neticeye varma-
mıştı.

Hırsızlıklar devam ediyordu.
Nihayet, komiser, merkeze bağ-
lı genç memurlardan birini ça-
ğırarak:

— John, dedi. Bu işten bı-
kılm artık. Şununla sen meşgul
ol. İçinden çıkılacak gibi de-
ğil.

John:

— "Sarı Köşk"te kimler
var? diye sordu.

— Yaşlı bir kadın olan Mi-
sis Brown ve birkaç misafiri.

— Ben de onu soruyordum.
Bu misafirler nasıl insanlar?

— Hepsi kıbar ailelerden.
Aralarında şüpheli uyandıran
tek bir kimse yok. Mis Brown-
nun uzak akrabalarından yaşlı
bir adam: Mr. Rex Miller, tati-
lini geçirmek üzere davet edil-
miş ve bir ticaret müessesesi-
sinde çalışan Miss Agatha Ele-
lock, M. Jean Charcot isminde
bir Fransız, bir de on dokuz-
yirmi yaşlarında güzel bir
genç kız: Clara Chendler.

— Hepsinin bir şeyi vardı
mu?

— Evet. İşin karışık tarafı
da burada. Hırsız hepsinin o-
dasına girmiş ve hiç bir iz bi-
rakmadan, gözüne kestirdiği
şeyleri alıp götürmüş. Sonra
da "Sarı Köşk"te çaldığı şey-

ler yetmiyormuş gibi civarda-
ki köşklere dadanmış.

— Evde hizmet görenler a-
rasında kendisinden şüphe e-
dilen biri var mı?

— Hayır, hepsi orada sene-
lerce çalışmış dürüst insanlar.

— Peki, bu işi üzerime alı-
rım, dedi. Yalnız acele etme-
yin. Bu pürlüz kolayca tutula-
cak bir kimseye benzemiyor.

John gözüne anormal bir
şey çarpar ümidiyle Sarı Köş-
kü gözetlemeğe karar verdi.
Bahçede birbirini kovalayan,
döne döne havada çemberler
çizen, yükseklere çıktuktan
sonra "pike uçuş" yapar gibi
birdenbire hızla aşağı inen si-
yah kuşlar uçuşuyordu. John
kuşların muntazam uçuşunu
hayretle seyrediyordu. Köşkün
kapısında genç bir kız götü-
ldü ve bir ışık ısıtıldı. Kuşlar
ışığı duyar duymaz, yıldırım
hızıyla, genç kıza doğru uçtu.
John kendi kendine "Clara de-
dikleri, kız bu her halde" diye
söylenildi. Genç kız yere çömel-
miş kuşlarını eliyle besliyor-
du. Biraz sonra kalktı ve elin-
de tuttuğu bir şeyi bahçeye
fırlattı. Kuşlar birbirleriyle ya-
rış edercesine oraya atıldılar.
Clara onların bu acelesine gü-
lümseyerek bakıyordu. Kuşlar-
dan biri gagasında uzaktan ne
olduğu pek belli olmıyan bir
şeyle geri döndü ve getirdiğini
Genç kızın avucuna bıraktı.
Clara: "Aferin! aferin!" dedi.
Kapıda sık giyinmiş genç bir
adam belirdi. John elindeki ka-
ğıda baktı: "Hım, dedi. Uzun
boyta, kumral, sık giyimli, M.
Jean Charcot olmalı". Ve ka-
ğıdı cebine koyduktan sonra.

rahatı kaçmış gibi oradan u-
zaklaştı.

O akşam Sarı köşkte yapı-
lan danslı toplantıda, Mrs
Bravn, John'u, misafirlerine
bir çocukluk arkadaşının oğlu
olarak takdim etti. Köşkte dai-
ma yeni yeni simalar göründü-
ğü için genç adam pek dikkati
çekmedi. John evvelâ o sabah
köşkün bahçesinde gördüğü
Fransızla alâkadar oldu. Bir
yolunu bulup ona yaklaştı ve
Fransadan bahsetmeğe başla-
dı. Şundan bundan bahsetme-
ğe başladılar. John ona Fran-
sadan ne zaman geldiğini ve
ne işle meşgul olduğunu sordu.
M. Charcot:

— Altı aydır buradayım,
dedi. Güzel memleketiniz pek
hoşuma gitti. Babam ve büyük
babam, Fransanın tanınmış.

John:

— Anlıyamadım, dedi bir
daha tekrar eder misiniz?

— Babam ve büyük babam,
Fransanın tanınmış bankerle-
rindendiler. Tabii ben de aynı
mesleği seçtim.

Fakat John artık adamı
dinlemiyordu. Biraz ötede, ka-
labalık bir grupun ortasında,
Clara duruyor ve birşeyler an-
latarak kahkahayla gülüyor-
du.

John yanındaki adama:

— Kim bu genç kız? diye
sordu.

M. Charcot:

— Kim olduğunu ben de pek
iyi bilmiyorum, dedi. Ali Cla-
radır. Çok zeki ve sevimli bir
genç kız. Üç tane saksıya
var. Onları öyle bir terbiye et-
miş ki, görseniz hayret eder-
siniz.

John birdenbire bahsi değis-
tirdi:

— Burada hırsızlıklar oluyor
mu? öyle mi? dedi.

Charcot:

— Evet, dedi. Üstüste birkaç
hırsızlık oldu.

— Buraya ne zaman geldiniz
Charcot?

Genç Fransız bu sualin mânâsını anlamış gibi hayretle:

— Yarın bir ay olacak, ne-den sordunuz?

— Muayyen bir maksadım yoktu. Bir ay içinde Bayan Claranın gönlünü kazandınız galiba. Bakın bize nasıl bakıyor.

M. Charcot güllerek:

— Yok canım size öyle geliyor, dedi.

* * *

John uyuyamıyordu. Bu eğlenen insanlar arasında birinin tehlikede ve yardıma muhtaç olduğunu biliyordu. Fakat nasıl yardım edeceğini bir türlü kestiremiyordu. Yatağından kalktı ve pencereye doğru yürüdü. Bahçede iki kişi konuşuyordu. John eğildi. Konuşanlar Clara ile M. Charcot idi. Ne söyledikleri duyulmuyordu. Fakat genç kızın tavrından rica ettiği hattâ yalvardığı belliydi. John Fransızın söylediği cümleyi hatırladı: "Babamın babası." ve sigarasını öfkeyle aşağı fırlattı.

Ertesi günü, John merkeze gelir gelmez, komiserin yanına gitti. Hemen:

— Hırsızın kim olduğunu biliyorum, dedi. Yalnız elimde delili yok.

— Öyle mi? Kim bu?

— Şimdilik birgey söyliyeyim -

mem. Fransadaki mühim bankerlerin isimlerini nereden öğrenebilirim?

— Fransayla iş yapan büyük müesseselerden.

John Fransada Crochot adında bir bankerin bulunup bulunmadığını sordu. Kendisi de sabıkahlara ait dosyaları karıştırdı. Bundan sonra muhtelif şehirlerdeki polis merkezlerine telefon etti ve akşama doğru yorgunluğuna rağmen. Sarı Köşkte kendisine ayrılan odada, akşam yemeği için, itinalı bir şekilde giyinip salona indi. O akşam mavi gözlü genç kızdan hiç ayrılmadı, mütemadiyen onunla dansetti.

* * *

Crohot odanın ortasında duruyor Carla'ya:

— Buradan benimle beraber kaçmaktan başka çareniz yok, diyordu. Bakın hayatımı sizin için tehlikeye atmağa bile hazırım. Nihayet benim bu işle hiç alâkam yok. Sizi polise teslim edebilirdim. Fakat o kadar hoşuma gidiyorsunuz ki, bunu yapmamağa ve sizi kurtarmağa karar verdim. Kuşlarınızı her parlak şeyi çalıp size getirecek şekilde terbiye ettiğimizi, bu küçük hırsızların getirdikleri şeyleri iade edeceğinize sakladığınızı haber alırlarsa çok fena olur.

Clara sapsarı olmuştu:

— Fakat şimdiye kadar herhangi bir şey çalıp getirdikleri yoktu. Bu son zamanlarda, siz geldikten sonra başladı. Bu yüzden ne kadar üzüldüğümü, biliyorsunuz. Hem ben, kuşların getirdiklerini iade etmek istiyordum, buna siz mâni oldunuz!

— İlk çalınan inci gerdanlığı unutuyorsunuz. Bu ilk hırsızlığın kuşlarınız tarafından yapılmadığını söylediniz. Öteki mücevherleri iade ettiğiniz zaman sizden o gerdanlığı da istiyeceklerdi. Gerdanlığın sizde olmadığına kimse inanmaz, onun içindir ki size son defa söylüyorum, bir an evvel mücevherlerle beraber kaçalım.

Bu sırada kapı açıldı. İçeri elinde tabancayla Johnla birkaç polis girdi. John:

— Sizi tevkif ediyorum Mr. James Rochester! dedi.

Haydi merkeze buyrun.

— Siz deli mi oldunuz? Ne hakla? Sefarete..

— Ne sefareti? Hakikî adı James olan bir insanın yabancı bir sefarete müracaat etmesi biraz garip olmaz mı Mr. James?

Geçen akşam bana muhterem ailenizden bahsederken: "Babamın babası!" demiştiniz.

(Devamı 9 uncu sayfada)

ORMANLAR HAKİMİ

22

CİM

CİM KARA NEHİRİ İNCELERKEN MULLAH'IN ADAMLARI TARAFINDAN TUZAĞA DÜŞÜRÜLDÜ. "ONU HEMEN ÖLDÜRELİM!" - HAYIR... İŞKENGE EDELİM DAHA İYİ..

ANA SAHTE BİR HEYE-
CANLA ORTAYA ÇIKTI:-"SEVGİLİMİ GÖRDÜ-
NÜZMÜ? SU ARAMAK İÇİN BENDEN AYRIL-
MIŞTI. ONU KAYBETTİM.... OH.... NE YAPTI-
NIZ ONA?"

MULLAH'IN ADAMLARINDAN BİRİ SERT BİR SESLE: "KIZI DA MULLAH'A GÖTÜRELİM. MULLAH ONLARIN TALİHİNİ TAYİN EDER. AMA NE TALİH DEĞİL Mİ?"

VE BÖYLECE
CİM MULLAH'IN
SARAYINA GİTMİŞ
OLDU... ETRAFI SULARLA
ÇEVİRİLİ MUAZZAM BİR SARAYDI...
CİM İÇİNDEN GELEN BİR SESİN
ÖLÜMÜNÜ MÜJDELEDİĞİNİ HİSSEDİYORDU...

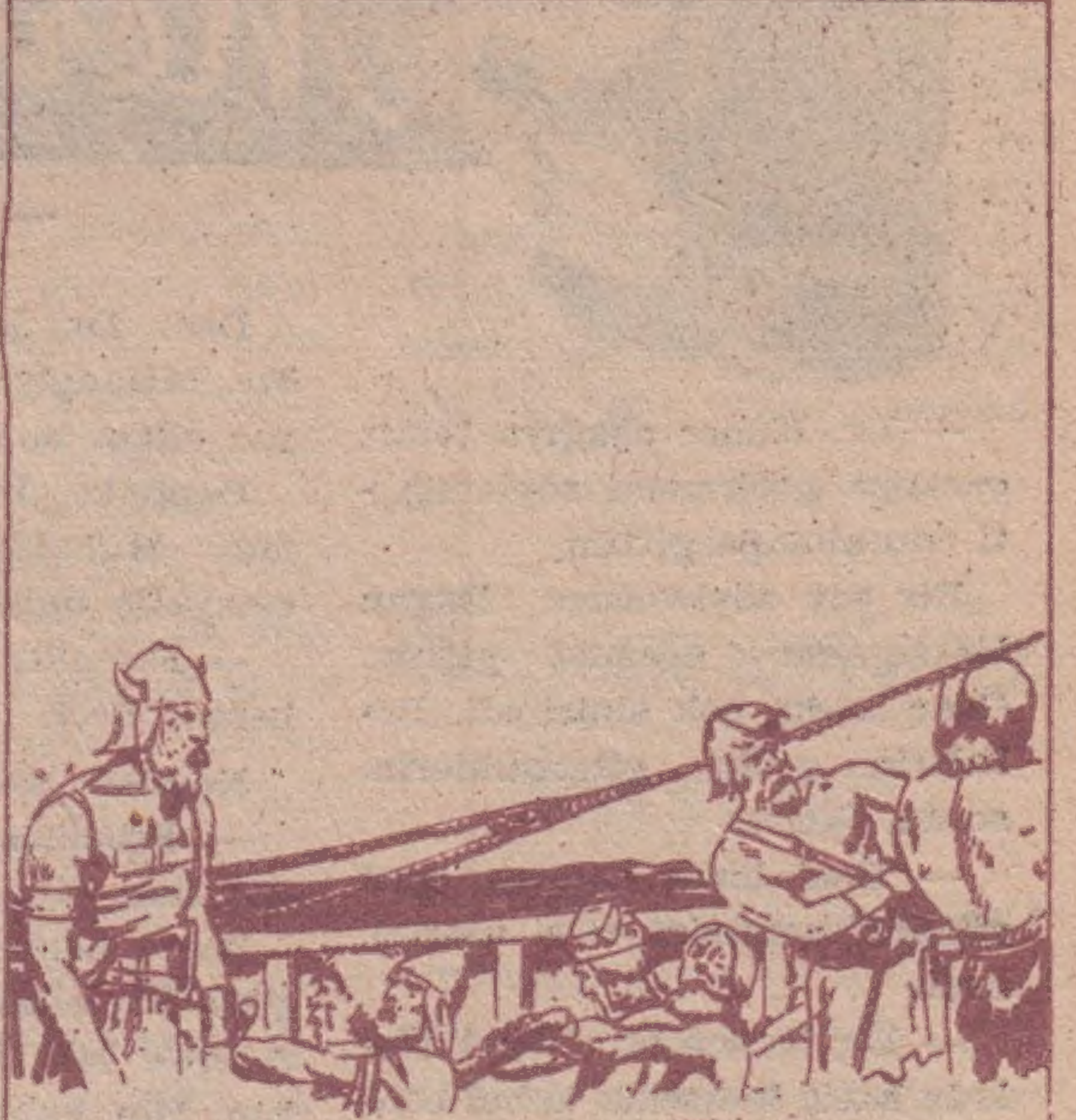
ARKASI VAR...

Arslan Prens

22

... AÇLIKTAN GÖZLERİ DÖNMÜŞ, İÇLERİNİ KORKU BÜRÜMÜŞ GEMİCİLER ARSLAN PRENS'İN GEMİSİNDE YİYECEK NE VARSA ALIP GÖTÜRDÜLER. ARSLAN PRENS'İN VATANA DÖNMESİNİ KOLAYLAŞTIRACAK YÖN TAYIN

ETME ALETİDE GÖTÜRÜLENLER ARASINDAYDI. ULFRUN'UN ADAMLARI BEOTALD İDARESİNDE DENİZDE AÇILMIŞTI. GEMİCİLER AÇTI, YORGUNDU. GECE OLUNCA İSTİRAHATA ÇEKİLEN GEMİCİLER HİÇ BEKLENMEDİK BİR KIZILDERİLİ HÜCUMUNA UĞRADI. KIZILDERİLİLER ÇELİK

HARP SİLAHLARININ HARPTEN ÜSTÜNLÜK SAĞLAYACAĞINA İNANMIŞLARDI. HÜCÜMLAR BİR KAÇ DEFA TEKRARLANDI FAKAT NETİCE HİÇTEN İBARET KAL-

DI. GEMİCİLER AÇLIKTAN ÖLMEMEK İÇİN ARADA SIRADA GEMİDEN AYRILIYOR, BİRŞEYLER AYLAMAYA ÇALIŞIYORDU. BİR GÜN BİR SU GEYİĞİ YAKALAYABİLDİLER.

ARKASI VAR.

Merdivende ki ADAM

— 22 —

— Dr. Kunce aşağıya temiz çamaşır getirmemi söylemiş - ti onu almağa gittim.

Bir şey söylemeden Bayan Harriganın odasına gittim. Genç kadın çok sinirliydi. Polislerin gidip gitmediklerini sordu. Sonra:

— Beni birisi sorarsa, geri gönderilmemesini rica ederim, dedi.

— Dr. Kunce Mr. Court Melady hariç kimsenin kabul edil - memesini söyledi.

— Benim için bir istisna ya - par her halde.

— Sorayım efendim, dedim.

Dr. Kunce Bayan Harrigan için bir istisna yapabileceğini söyledi.

Dione Melady sabırsızlanı - yordu. Bunu kapısının önünde yanıp sönen ışıktan anlıyor - duni. Yanına gittiğim zaman bana ilk olarak Mr. Meladynin enfiye kutusunu sordu. Bulun - madığını söyledim. Öfkeelindi. Dr. Kunce'u ve komiser mu - avinini çağırttı: "Kutuyu mut - laka bulmalısınız! diye bağı - rıyordu. İçinde Slapanın for - mülü vardı."

Demek formül çalınmıştı. Derin bir sessizlik oldu. Komiser muavini Slapanın ne oldu - ğunu sordu. Dr. Kunce gayet mühim bir ilâç olduğunu, tıp âlemini altüst edeceğini, onu piyasaya süren milyonlarca li - ra kazanacağını anlattı. Komiser muavini bütün bunları din - ledikten sonra:

— Peki ama bu formülü kim çaldı acaba?

Dedi. Dr. Harriganı öldüren Mr. Melady'yi ortadan kaldı - ran adam mı?

Hepimiz bunu düşünüyor - duk. Muhakkak ki formülün cinayetle ilgisi vardı. Dione:

— Formülü mutlaka bulma - lırsınız, dedi.

Komiser muavini:

— Elimizden geleni yaparız efendim, diye cevap verdi.

Sonra herkes işinin başına gitti. Fiş odasına giderken ko - ridorda Mr. Laad'la karşılaştım. Her halde Bayan Harri - ganı görmeğe gelmişti.

Saatler geçiyordu. On bir - deydi. Birden fiş odasının ka -

kika içinde içerisi kalabalıklaştı. Bütün hastabakıcılar gel - mişlerdi. Dione korka korka:

— Üstüme atıldı. Boğazıma sarıldı.

— Kim? Kim?

— Bilmiyorum.

Hepimiz şaşırıp kaldık. Dr. Kunce'la Mr. Lamb geldiler. Fakat Dione fazla bir şey an - latamadı. Karanlıkta bir ada - mın içeri girdiğini, boğazına atıldığını söyledi. Odada garip bir koku vardı. Ne olduğunu bir türlü anlayamadık. Peter Meladynin odasında ne aradı - ğını sorduk. Kekeliyerek:

pısı hızla açıldı. İçeri Ellen girdi. Korkudan titriyordu:

— Ne var? dedim.

— Merdivende biri vardı.. dedi. Kim olduğunu farkedemedim ama.

Tam bu sırada bir çığlık korkunç bir çığlık duyuldu.. Les Peter Meladynin odasından geliyordu, oraya koştuk. Dione yatağında mosmor olmuş bir halde yatıyordu. Birkaç da -

— Enfiye kutusunu arıyordum, dedi.

Hâdisse herkesi heyecana dü - şürmüştü. Hemen vaziyete hâ kim oldum. Hastabakıcıları iş - lerinin başına gönderdim. Dione da odasına götürerek ya - tağına yatırdım. Sonra odama

giderek bir müddet düşündüm. Acaba Dione'u öldürmek isteyen kimdi? Vaziyet gittikçe karışıyordu. Onun için o Leary'nin' bir an evvel gelmesini ve katili bulmasını istiyordum.

Cinayet gecesi Doğu servisin de bulunanların hemen hepsi şüphe altındaydı. Bilhassa Kenwood Ladd. Fakat bu terbiyeli sempatik adamın böyle bir şey yapmış olmasına bir türlü ihtimal vermiyordum. Şüphelileri birer birer düşündüm ve bu muammanın kolay kolay çözülemeyeceğini anladım. O Leary biran evvel gelmeliydi. İş işten geçmeden evvel gelebilseydi, çünkü hastalıklı bir adam olan Teuber'e kadar hepimiz şüphe altındaydık.

IX

Araştırmalar hiçbir netice vermedi. Hastanede hâlâ heyecanlı bir hava vardı. Ellen mütemadiyen "Merdivendeki adam"dan bahsediyor öteki hemşireleri de korkutuyordu.

Artık kimse tek başına koridorda kalamaz olmuştu. "Merdivendeki Adam"ı bir defa da Nancy görmüş, fakat kim olduğunu anlayamadığını söylemişti.

Aradan birkaç gün geçti. Bir sabah Nancy ağıya ağıya odama geldi:

— Kenwood'u tevkif ettiler, dedi.

— Neden ağıyorsun? diye sordum.

— Biz onunla yakında nişanlanacaktık.

Hayret ettim. Nancy bir türlü teselli bulamadı. Mütemadiyen:

— Cinayetle alakası yok onun ne diye götürdüler. Kim bilir belki de asacaklar?

Geng kızı güç belâ teskin ettim. Demek nihayet, o gece hastaneden çıkıp gittiğini ispat edemiyen Kenwood'u tevkif etmişlerdi. Şu O Leary vaktinde geleseydi, bütün bunlar olmazdı.

O gün bir hâdise daha oldu. Bir şey almak için yukarı çıkmıştım. Ameliyat odasının kapısının açık olduğunu gördüm. İçeri girdim, kimseler yoktu. Ameliyat odasının böyle açık kalması olağanüstü bir şeydi. Birden içime bir şüphe girdi. Yaklaşıp dolaba baktım: Ameliyat nişterlerinden biri daha eksikti. Dr. Harriganın üzerine bulunan bıçakla, bu çalınan nişter.. katilin hastaneden biri olduğunu, âletlerin yerii gayet iyi bildiğini, ve belki de yeni bir cinayet daha işlemek üzere olduğunu gösteriyordu. Hemen dışarı çıktım. Koridorda hademe Teuber duruyordu.

— Ne var Miss Sarah? dedi.

Her halde endişeli bir halim vardı. Nişterlerden birinin daha kaybolduğunu söyledim. Adamın korkudan gözleri açıldı.

KARA MASKE

Pazartesi günleri çıkar
haftalık mecmua

Sahibi ve Yazı İşlerini Füllen
İdare Eden

Yazı İşleri Müdürü
HAMİT ŞENDUR
Yazı ve Teknik Sekreter
Karlotti Pietro

Basıldığı yer :

Kapak: Alâeddin Kral Mat
İç baskı ve dizgi: VAKIT
Basımevi

Adres: Vakıf Yurdu, Kat II
Posta Kartıno: 448

ABONE ŞARTLARI

Yıllık 780, altı aylık 390 Kır.

Sayısı: 15 Kurus

Yıl: 1 — Cilt: 1 — Sayı: 22
23 MART 1948

— Hastabakıcılara bir şey söylemeyin, dedim.

Ve vaziyeti Dr. Kuncce'a anlatmak için aşağı indim.

Hem iniyor hem de: "Nişter Kenwood tevkif edildikten sonra kayboldu, demek ki katil o değil" diye düşünüyordum. Haber çabucak yayıldı. Hastabakıcılar arasında yine endişeli bir hava esmeğe başladı.

(Arkası var)

Esrarengiz kuşlar

(Baş tarafı 5 inçide)

İngilizceyi gayet iyi bilen Fransızlar bile bizim "th" ırmızı talâffuz edemezler. Bu harfi kelimenin başında olduğu zaman oldukça iyi talâffuz edenler oluyor, fakat böyle bir terkip halinde asla. Rollüntüzü gayet iyi yaptınız Mr. James. Fakat şunu unuttunuz ki, bazan gayretin fazlası da insanı mahveder. Biliyor musunuz ki Newyork polisi Herbert Thom sonu aramaktadır? Şikago polisi de, bir zamanlar hırsızlıkları ile meşhur olan Robert Curtis'in peşindeydi.

M. Charcot başını önüne eğdi. John:

— Bir de utanmadan işin içine Clarayı karıştırıyorsunuz. Kuşları kendi istediğiniz şekil de tekrar terbiye etmek isten bile değildi. İlk hırsızlığı yaptıktan sonra artık devam etmek kolay olacaktı. Genç kızı korkuttunuz ve mücevherleri tade etmekten vazgeçtiniz. Terazinin suçlar keşfi çok ağır bastı James. Haydi merkeze!

O akşam izimli bir gençle irtisatlı gözleri bir genç kızın, nişanlanmak üzere Şikago'ya hareket ettiklerini ilâve etmeğe bilmedi ki zaman var mı?

20.000
volt

5

KORKMAYIN! KLIN! İRİ BİR
AYI YURDUM

SİLAH SESİNE
GELENLER, A-
YIYI TAŞIMA-
ĞA HAZIRLA-
NIRLARKEN,
DUYARDAKİ
YAZILARI GÖR-
DÜLER, VE
KORKMAĞA
BAŞLADILAR...

KE-SAR SAİB AYISI-
NI ÖLDÜRDÜĞÜ İÇİN,
SABU BİZE FELÂKET GETİRECEK

- SAĞMALAMA, GUNGA! KAÇAKÇI-
LAR BURAYA GELENLERİ KORKUT-
MAK İÇİN BUNLARI YAZMIŞLAR.
HAYDI GİDELİM!

SAİB, ADAMLARIMIZ
KORKUYOR. MAĞARAYI
TERKETMELİYİZ!

KE-SAR SEN ON-
LARDAN FAZLA
KORKUYORSUN!

DOKTOR LUGER
MÜŞKULATA U-
GRADIGINDAN
GEÇİRECEĞİ-
Nİ BİLDİRİ-
YOR!

HER ŞEY TAMAM
MI KLIN? MAĞARA
ÇOK ENTERESAN
LUGERLE TEMASA
GEÇTİN Mİ?

KE-SAR HAREKET
EMRİNİ VER!

GEÇİTLERDEN İSTİ-
FADE EDERİZ!

KE-SAR İLE NEHİRİN EN İYİ GEÇİT
YERİNİ ARARKEN MUTHİŞ BİR ŞEY
OLDU...

SAİB! SAİB! DÜN-
YANIN SONU!

MAHVOLDUK!

HER ŞEY MAHVOLMUŞTU!

YALNIZ İKİMİZ
KURTULMUŞTUK
MAĞARADAKİ-
LER EZİLİP
KALMIŞLARDI.
MAĞARADAN
DIŞARI ÇIKAR-
MIŞ OLDUĞU-
MUZ UÇ BEŞ
PARÇA ERZAR
PAKETİ İLE
TÜFEGİN SAĞ-
LAM KALMIŞ-
TI.

KLİN! KLİN!

BEYHÜDE SAİB! ŞİM-
DİLİK YALNIZ BİZ
KURTULDUK!

ŞİMDİ NE YAPACAGIZ?
LUGER VE ADAMLARI
ACABA NE OLDU!

ARKASI VAR

Mandrake

22

BİRİ BİYİKİ DİĞERİ İRİ
YARI VE ÜSTÜNDE KAPLAN
POSTUNDAN BİR GÖMLEĞİ
OLAN İKİ ARKADAŞI ARIYO-
RUM GÖR-
DÜNÜZ-
Mİ?

HAYIR
GÖRME-
DİM!

NE GÜZEL MAN-
ZARALAR DEĞİL-
Mİ?

EVET.. İLK
BAHARDA
BAHÇELER
ADETA CEN-
NET GİBİ
OLUYOR!

ONU AŞAĞIYA ATMAK
İÇİN TAM
FIRSAT!

SONBAHARDA
BİLENTARAFLAR.
DA ÇOK GÜ-
ZELDİR!

DOĞRU JOY-
LUYOR
SUNUZ

BU NE ?!!!

KOBRANIN AJANI MANDRA
KEYİ VURMAGA HAZIRLANIYOR

BIÇAĞI BI-
RAKINIZ!

FAKAT
NASIL?

TAM VARTİNDE
YETİŞTİNİZ
MANDRAKE

ŞEY... ŞEY!

MANDRAKE
HAYATIMI
SİZ KURTAR-
DINIZ!
TEŞEKKÜR
EDERİM!

BENZEYİŞ
DAIMA İNSANI
ALDATIR...

MANDRAKE
ALLAHA İS-
MARLADIK
BU ADAMLA
MEŞGUL OLU-
NUZ BEN Gİ-
DIYORUM!

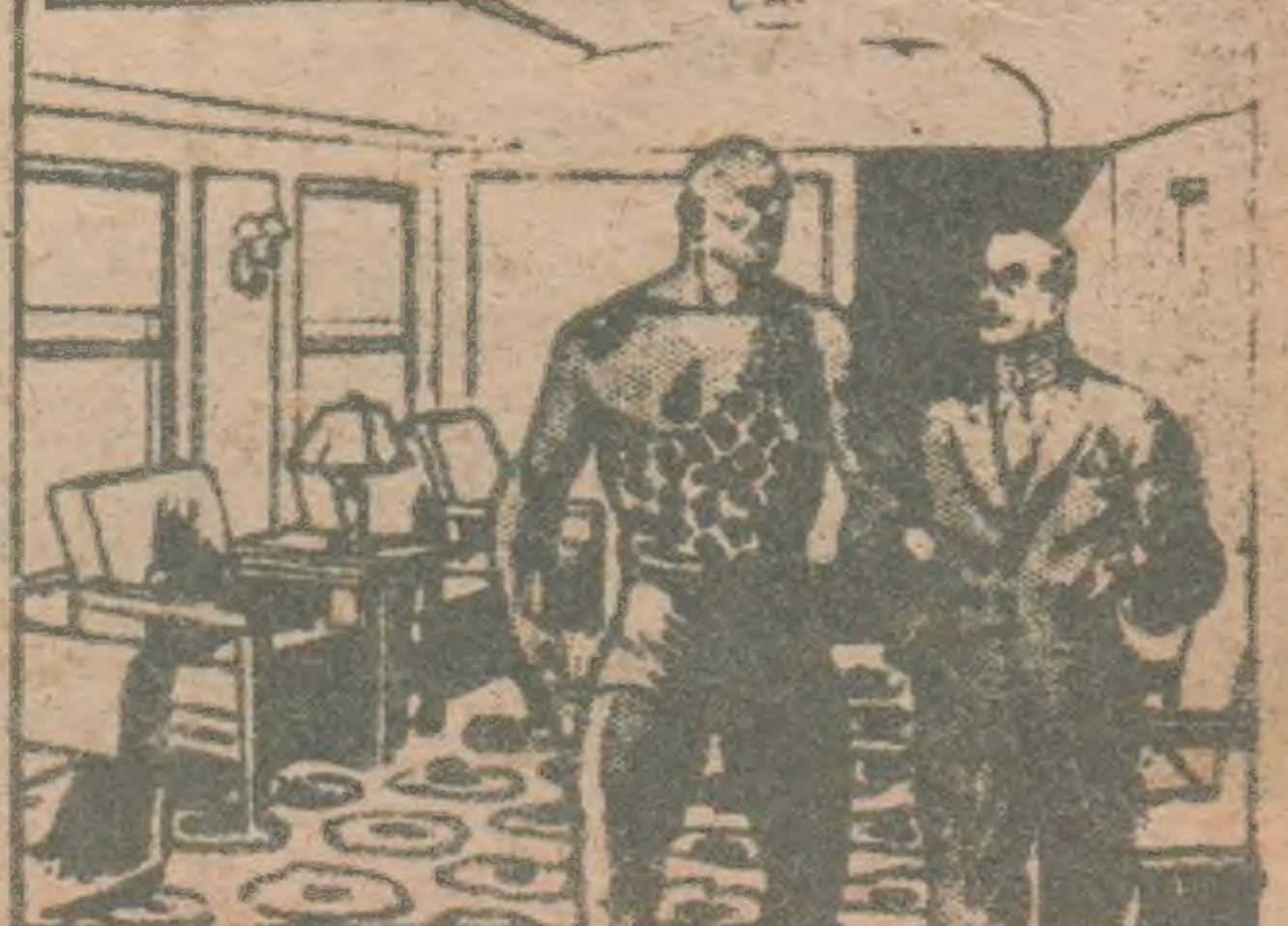

A... A...
UÇTU...

BECERİKLİ
YİM DEĞİL
MI AZİZİM
DOSTUM!

KOBRANIN
AJANININ
ŞAŞKIN BA-
KİŞLARI ARA-
SINDA MAN-
DRAKELER-
DEN BİRİ
KAYBOLMUŞ-
TU.

TRENİN SALONUNDA GEZER-
LER KAYBOLMUŞ...

ARKAŞI...

BAY TEKİN

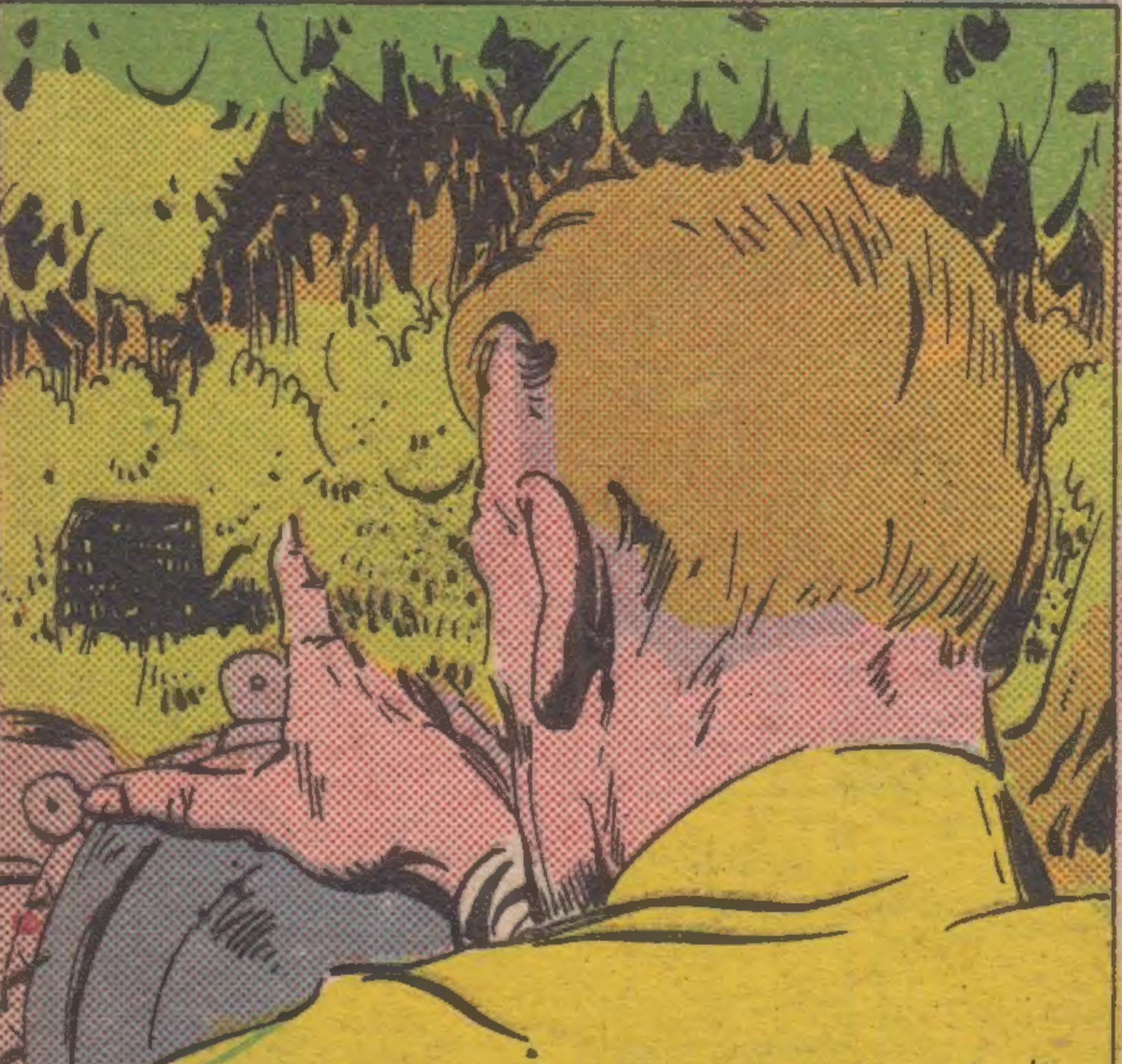
22

"ŞİMDİLİK ONUNLA MEŞGUL OLAMAM. DEFTO ONU SEN MUHAFAZA ET! BENİM-LE SİĞİNAĞA GELİN. ERİTEN IŞIK TECRÜBELERİMİ YARIDA BIRAKMAMA SEBEP OLDUNUZ! KANG ADAMLARINA KAFA TUTARAK SİĞİNAĞA DOĞRU İLERLEDİ.

KANG EMRETTİ "ERİTEN IŞIK TECRÜBELERİNİ YAP BAKALIM ZUGO.. IŞIK ALIMI GÜLEREK CEVAP VERDİ: "ÖNCE KORUNMA KUBBESİNİ ELEKTRİKLEYECEĞİM. BÖYLECE IŞIK BİR DÖNME YAPIP BİZE CEV-RILEMEZ."

"IŞIĞIM, EVLERİ, YAŞIYAN BÜTÜN CANLILARI, HATTÂ İNSANLARI BİLE YOK EDEBİLİR.. DIYE ÖĞÜNEN ZUGO SÖZLERİNE DEVAM ETTİ: "ŞU KAFESTE GÖRDÜĞÜNÜZ ARMOSAUR İSİMLİ HAYVAN. BU YILDIZIN EN SÜRATLI KOŞAN VE ÖLDÜRÜLMESİ EN GÜÇ OLANIDIR...."

ZUGO RAD-İYO İLE İDARE EDİLEN ELEK-TRİK DALGALARI YARDIMIYLA KAFESİN KAPAĞINI AÇTI. ARMOSAUR GARİP SESLER ÇIKARARAK ORMANA DALDI. ZIKZAKLAR ÇİZEREK KOŞUYORDU.

Haftaya: Baytekinin Tuzaga